

În căsuța unui nor

În căsuța unui nor,
Mama Iarnă, c-un odor:
-Fulguleț, întreabă ea,
Care e dorința ta?

Fulguleț nu îndrăznește
Să îi zică ce-și dorește,
Însă, mamei i se pare
C-al ei fiu... ar vrea să zboare.

- Am dreptate, sau nu am?
Spune ea, privind pe geam
Dealurile cenușii,
Cândva pline de copii...

Fulguleț e curajos!
Ce-ar mai ninge! Până jos!
Dar nu are, din păcate,
Încă aripi argintate.

Și-i mai trebuie ceva:
Să audă de la ea,
Mama lui, albă și bună,

Că vor fi iar împreună.

Joaca... e atât de multă

Fulguleț nimic n-a zis,
Dar e trist, ca vai de el!
Mama Iarnă l-a trimis
Iar, la joacă, singurel.

Ar fi vrut să stea acasă,
S-o încurce, s-o ajute,
Dar ea, mama, nu îl lasă,
Ci îi spune mereu : Du-te!

Munca ta, acum, e joaca!
Rostul tău, acum, e zborul!
Și, spre alte zări, săraca,
Își împinge, mut, odorul...

El nu-ntreabă: De ce, mamă?
Îi e fiu și o ascultă.
Dar, de mic, are o teamă:

Joaca... e atât de multă!

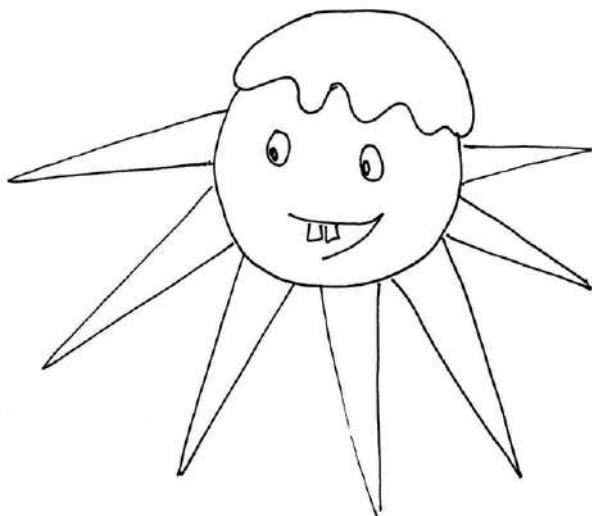
În pătuț, de dimineață

În pătuț, de dimineață,
Fulguleț se zvârcolește.
Cu mânuțele pe față,
De lumină se ferește...

Nu deschide ochii, somnul
De pe gene n-a pierit,
Ca întotdeauna, domnul
Soare și azi s-a grăbit.

Fulguleț mai are-un vis,
Încă unul, de visat!

Apoi, chiar de n-a promis,
Singur va sări din pat.

Pentru cine mă iubește

Fulguleț ieși din ou
Și se puse pe ninsoare.
Tot orașul e ca nou,
Cu străduțe sclipitoare.

Azi, brăduții îi îmbracă
În beteală argintie
Și, în lumea cea posacă,
Duce vești de bucurie.

- Fulguleț, întreb degrabă,
Văzând, greul, că-l topește,
Pentru cine faci tu treabă?

- Pentru cine mă iubește!

Ce frumoasă-i dimineața!

Ce frumoasă-i dimineața!
Spune Fulguleț trezit
Dintr-un somn de-un an de zile
Ce păru...
Fără sfârșit.

Ce bogată e pădurea!
Pe crenguțe numai stele...
Parc-ar fi - și se uimește -
Parc-ar fi
Visele mele!

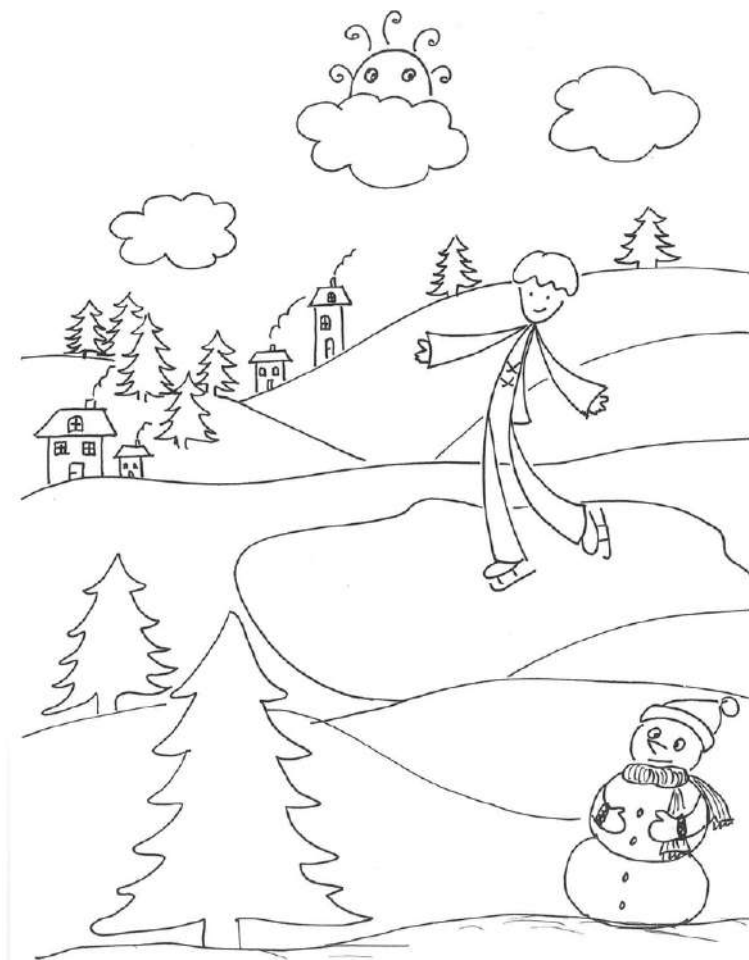
Ce cuminte-i vrăbiuța
Agățat-acolo-n brad!
Fug la dânsa acușica!
Mă ridic eu,
De-o să cad!

O, dar cât de luminoase
Sunt căsuțele din drum!
Și cum, trist, le părăsește
Un duh negru,
Ca de fum!

Ce zglobiu e - vezi? - și fulgul
Cu patine, de pe lac!
Tac, deși în minte-mi vine

Să-l întreb :

Eu, oare-i plac?

Fulguleț, azi, vrea să vadă

Fulguleț, azi, vrea să vadă
Cum e să devii... zăpadă.

Cum să faci un derdeluș
Tocmai bun de săniuș.

Cum să pui flori albe-n pom
Și, din bulgări,... să faci om.

Fulguleț mai vrea să știe
Cum se-mparte-o bucurie

Și nevoie câtă are,
Mic-pitic, de ajutoare.

Unii zic că Fulguleț
E și harnic și isteț

Și-i de-ajuns să stai degeaba
Ca să-ți faci toată treaba.

Alți fulgi, însă, se adună
Și-i întind cu drag o mână.

Doar așa e sărbătoare
Și zăpada... tot mai mare!

Fulguleț cu frățiorii

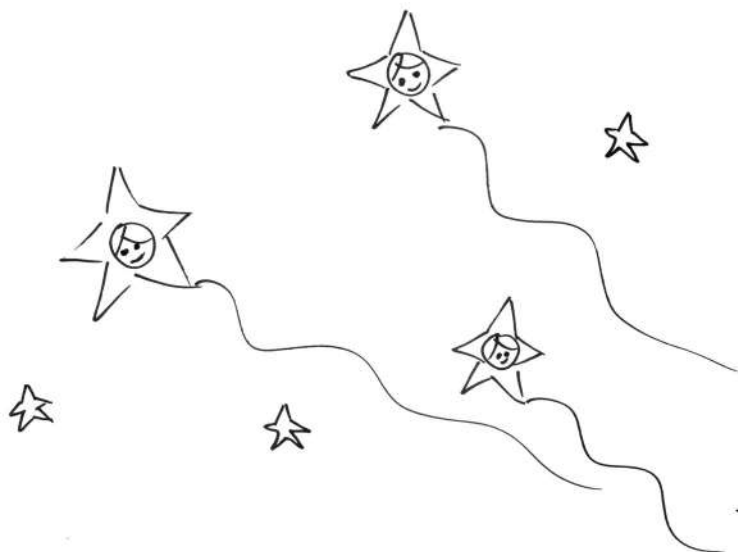
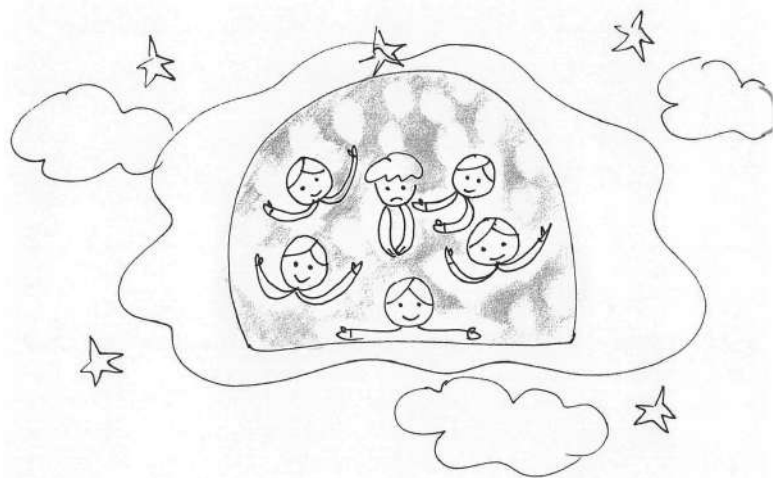
Fulguleț cu frățiorii,
La fereastra decupată
Într-un nor, așteaptă zorii...
Dar ei nu mai vin odată!

Au de gând, toți, să se pună
Pe-o ninsoare ca în vis...
Să se simtă împreună
Cum erau în Paradis!

Pân-atunci, însă, se ceartă,
Se împing să-și facă loc:
Cel ieșit întâi pe poartă,
Spun ei, va avea noroc.

Despre cel rămas la coadă,
Clar, va fi un nătăfleş!
De aceea vor să vadă:

Îl conving... pe Fulguleț?

Fulguleț, ce ai pățit?

Fulguleț s-a cocoțat
Pe un munte înghețat,
Hotărând:
„Mai multă minte
O să am de-azi înainte!”

„Nu mă mai avânt în zbor,
Căci e-un lucru prea ușor!”
Iar, pe-un stâlp,
Puse-un anunț:
„La ninsoare eu renunț!”

Un alt fulg, nedumerit:

- Fulguleț, ce ai pățit?

Ai uitat că al tău dar
E să fii voios, sprintar,
S-alergi toată ziua,
Să nu știi ce este frica,

Să fii darnic, blând, sfios,
Lumii noastre, de folos?